

eventuelle gener såvidt ses ikke har sammenhæng med spørgsmålet om, om det centrale og de regionale ankeorganer skal oprettes samtidig eller på faste tidspunkter.

Nedenstående bemærkninger ad pkt. 4.-13. tager derfor alene sigte på det foreliggende forslag om den sociale ankestyrelse; derimod sigtes der ikke til spørgsmålet om de regionale ankeorganers sammensætning og virksomhed. Socialrådgiverforeningens bemærkninger herom vil indgå i overvejelserne, når der skal træffes beslutning om dette spørgsmål.

ad 4. Socialministeriet er opmærksom på dette punkt, som man tillægger overordentlig stor vægt. Der vil forud for ordningens ikrafttræden blive givet den fornødne orientering om det nye ankesystem.

ad 5. Der vil i forretningsordenen blive fastsat regler om offentliggørelse af ankestyrelsens afgørelser, jfr. lovforslagets § 10, stk. 2.

ad 6. Der henvises til bemærkningerne foran ad 3., de to sidste afsnit.

ad 7. Ankestyrelsens uafhængighed sikres gennem reglen i forslaget § 1, stk. 3. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger til lovforslaget side 6 samt til besvarelse af udvalgets spørgsmål 13.

ad 8. Efter de nugældende regler er der visse *afgørelser*, der ikke kan påklages til et ankeorgan. Som eksempel herpå kan nævnes afgørelser efter omsorgslovens § 1, nr. 3 og 5, og §§ 4 og 5.

Som anført i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 29 til pkt. 5 i skrivelse af 22. marts 1972 fra De samvirkende Invalideorganisationer vedrørende disse bestemmelser vil en central ankeinstans, der savner det lokale kendskab, ikke være egnet til at behandle disse sager på tilfredsstillende måde. Socialministeriet finder derfor ikke, at alle sociale afgørelser skal kunne indankes for ankestyrelsen.

Med hensyn til spørgsmålet om at kunne klage til ankestyrelsen over *sagsbehandlingen* (f.eks. over langvarig behandling eller over personalet ved de sociale forvaltninger) bemærkes, at sådanne klager skal behandles af tilsynsmyndigheden, der må anses for et bedre egnet organ end ankestyrelsen til at tage stilling til rent administrative spørgsmål.

ad 9. Der er ikke i de følgelovforslag, der er fremsat samtidig med forslaget om den sociale ankestyrelse, anført noget om, hvem der kan påklage afgørelser til styrelsen.

Den gældende ordning vedrørende dette spørgsmål forudsættes derfor opretholdt.

Efter denne ordning kan den, hvem afgørelsen vedrører (eller hans eventuelle repræsentant) og de offentlige myndigheder, der har været impliceret i sagen, samt i øvrigt enhver, der har en retlig interesse i sagen, påklage afgørelsen.

Dette kan ikke anses for praktisk, om *enhver* — altså også personer, udenforstående organisationer eller myndigheder, der ikke har en retlig interesse i sagen — skulle kunne påklage en afgørelse, og socialministeriet finder derfor ikke at kunne gå ind for foreningens forslag, der uvægerligt vil medføre et stort antal sager, og som yderligere vil kunne bevirke, at hensynet til den, hvem afgørelsen vedrører, ikke vil blive tilgodeset på passende måde.

ad 10. Der henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 22.

ad 11. Om begrundelsen for, at ankestyrelsen skal bestå af faste og beskikkede medlemmer, og at de faste medlemmer ikke skal være specialister, henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget side 3, 2. spalte fn., side 4, 1. spalte fo. Der henvises endvidere til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 18.

Det i foreningens skrivelse anførte om, at „egentlige forbrugerorganisationer (bør) integreres i systemet“, tager formentlig sigte på, at de beskikkede medlemmer bør udpeges af en anden kreds af indstillingsberettigede end de i lovforslagets § 4, stk. 1, anførte.

Det bemærkes, at det ikke forekommer umiddelbart indlysende, hvad udtrykket „forbrugerorganisationer“ dækker over i denne forbindelse, men der tænkes formentlig på organisationer med socialt formål, såsom Evnesvages Vel, Børnesagens Fællesråd etc.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 4 er kredsen af indstillingsberettigede valgt ud fra hensynet til, at de beskikkede medlemmer ikke skal varetage bestemte grupperes interesser eller på anden måde betragtes som repræsentanter for den indstil-